

Quadre de finançament 2006-2007

	2006	2007
Menys: augment necessitats operatives de fons	2	7
Reducció de creditors excepte Adm. pública	-2	-7
Igual: fons generats per les operacions ...	2	7
Més: recursos externs obtinguts	250	125
Aportacions de capital	250	125
Igual: total fons obtinguts	252	132
Igual: total disponible generat	252	132
Més: disponible (saldo inicial)	-	252
Igual: disponible (saldo final)	252	384

Balanç de situació 2006-2007

	2006	2007
Actiu:		
Accionistes per desemborsaments no exigits	750	625
Inversions financeres temporals	175	255
Tresoreria	77	129
Total actiu = total passiu	1.002	1.009
Passiu:		
Fons propis	1.000	1.000
Capital	1.000	1.000
Creditors a curt termini	2	9

Compte de resultats analític 2006-2007

	2006	2007
Vendes netes, prestacions serveis i altres ingressos explotació	733	1.112
Igual = valor de la producció	733	1.112
Despeses externes i d'explotació	-678	-880
Igual = valor afegit de l'empresa	55	232
Despeses de personal	-59	-238
Igual = resultat brut d'explotació	-4	-6
Igual = resultat net d'explotació	-4	-6
+ Ingressos financers	4	6

(En un suplement a part es publiquen els quadres resum de despeses i ingressos.)

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

22866 ORDRE EHA/3958/2006, de 28 de desembre, per la qual s'estableixen l'abast i els efectes temporals de la supressió de la no-subjecció i de les exempcions que estableixen els articles III i IV de l'Acord entre l'Estat espanyol i la Santa Seu, de 3 de gener de 1979, respecte a l'impost sobre el valor afegit i a l'impost general indirecte canari. («BOE» 311, de 29-12-2006.)

L'article 2.Dos de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, estableix que «en l'aplicació de l'impost s'ha de tenir en compte el que disposen els

tractats i convenis internacionals que formin part de l'ordenament intern espanyol».

L'Acord entre l'Estat espanyol i la Santa Seu sobre Assumptes Econòmics, de 3 de gener de 1979, estableix a l'article III que «no estan subjectes als impostos sobre la renda o sobre la despesa o consum, segons escaigui: (...)

c) L'adquisició d'objectes destinats al culte».

Per la seva banda, l'article IV del mateix Acord assenyala que «la Santa Seu, la Conferència Episcopal, les diòcesis, les parròquies i altres circumscripcions territorials, els ordes i les congregacions religioses i els instituts de vida consagrada i les seves províncies i les seves cases tenen dret a les exempcions següents: (...)

C) Exempció total dels impostos sobre successions i donacions i transmissions patrimonials, sempre que els béns o drets adquirits es destinin al culte, a la sustentació del clero, al sagrat apostolat i a l'exercici de la caritat».

L'apartat 2 del Protocol addicional de l'Acord disposa que «les dues parts, de comú acord, han d'assenyalar els conceptes tributaris vigents en els quals es concreten les exempcions i els supòsits de no-subjecció que enumeren els articles III a V del present Acord.

Sempre que es modifiqui substancialment l'ordenament jurídic tributari, les dues parts han de concretar els beneficis fiscals i els supòsits de no-subjecció que són aplicables de conformitat amb els principis d'aquest Acord».

Aquest Acord és anterior a la implantació de l'impost sobre el valor afegit a Espanya, que es va produir l'1 de gener de 1986. Per aquesta raó, l'Ordre del Ministeri d'Economia i Hisenda de 29 de febrer de 1988 va aclarir l'abast de la no-subjecció i de les exempcions que estableix l'esmentat Acord respecte a aquest impost.

Per raons de seguretat jurídica, i tenint en compte l'elevat import d'algunes de les operacions, l'aplicació efectiva del segon benefici fiscal que s'ha esmentat estava condicionada a la seva sol·licitud i reconeixement previ per part de la delegació o administració de l'Agència Estatal d'Administració Tributària en la circumscripció de la qual radiqui el domicili fiscal de les entitats respectives.

La Comissió Europea va iniciar un expedient d'infracció en relació amb el tractament d'aquestes operacions, per entendre'l contrari al dret comunitari, raó per la qual va comunicar l'obligació de modificar la normativa vigent per adequar-la als compromisos adquirits per Espanya com a Estat membre de la Unió.

En aquest sentit, la revisió del sistema d'assignació tributària a l'Església Catòlica que regula la disposició addicional divuitena de la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 2007 comporta la renúncia expressa per part de l'Església Catòlica als esmentats beneficis fiscals relatius a l'impost sobre el valor afegit. Aquesta circumstància s'ha concretat, en el marc del mecanisme de consultes i concertació que preveuen l'article VI de l'Acord sobre Assumptes Econòmics de 1979 i l'apartat 2 del seu Protocol addicional, en el Bescanvi de notes de 22 de desembre de 2006 entre l'Estat espanyol i la Santa Seu.

Per la seva banda, l'article 3.2 de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries, conté una remissió als tractats internacionals vigents equivalent a la que s'ha assenyalat en relació amb l'IVA. En l'aplicació dels avantdits beneficis fiscals a l'impost general indirecte canari, que regula aquesta Llei, es va dictar l'Ordre de 14 de novembre de 1996, amb un contingut equivalent a l'Ordre que s'ha assenyalat relativa a l'IVA.

L'article 12.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, estableix que, en l'àmbit de les competències de l'Estat, la facultat de dictar disposicions interpretatives o aclaridores de les lleis i altres normes en

matèria tributària correspon de forma exclusiva al ministre d'Economia i Hisenda.

En virtut d'això, disposo:

Article 1. Impost sobre el valor afegit.

1. A les operacions que s'entenguin realitzades a partir de l'1 de gener de 2007 i que tinguin per destinàries la Santa Seu, la Conferència Episcopal, les diòcesis, les parròquies i altres circumscripcions territorials, els ordes i les congregacions religioses i els instituts de vida consagrada i les seves províncies i les seves cases, no els són aplicables els supòsits d'exempció o de no-subjecció que s'han anat aplicant a aquestes operacions fins al 31 de desembre de 2006.

Excepcionalment, les operacions d'exempció de les quals hagi sol·licitat i reconegut la Delegació o Administració de l'Agència Estatal d'Administració Tributària abans de l'1 de gener de 2007 mantenen el règim tributari d'exempció, si s'escau, reconegut, encara que les operacions es realitzin a partir d'aquesta data.

El que disposa aquest apartat s'ha d'entendre sense perjudici de l'aplicació de qualssevol altres beneficis fiscals que conté la normativa reguladora de l'impost.

2. L'article 94 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, assenyalava les operacions que generen el dret a la deducció. Les operacions a les quals s'han aplicat els supòsits de no-subjecció o d'exempció vigents fins al 31 de desembre de 2006 abans referits no s'inclouen entre aquestes, per la qual cosa les esmentades operacions no generaven el dret a la deducció de les quotes suportades o satisfetes pels empresaris o professionals que les fessin.

Considerant el que disposa l'apartat 1 anterior, les operacions que, de conformitat amb el que aquest disposa, passen a ser considerades subjectes i no exemptes generen, d'acord amb el que disposa l'article 94 de la Llei 37/1992, el dret a la deducció de les quotes suportades o satisfetes per l'adquisició o la importació dels béns i serveis utilitzats en la seva realització. Per contra, les operacions exemptes conforme als criteris que assenyalava l'apartat 1 anterior segueixen el règim de deduccions que els correspongui en funció de la seva naturalesa i del que disposen les altres normes reguladores del dret a la deducció.

3. A partir de l'1 de gener de 2007 no és aplicable el procediment especial de devolució que preveu l'Ordre de 29 de febrer de 1988 amb la finalitat de rescabalar els empresaris o professionals en règim especial de recàrrec d'equivalència de les quotes del recàrrec repercutides pels seus proveïdors corresponents als lliuraments d'objectes de culte que estaven no subjectes fins al 31 de desembre de 2006, ja que a partir d'aquesta data els esmentats lliuraments passen a estar subjectes al tribut i no n'estan exempts. Sense perjudici d'això, s'han de tramitar d'acord amb el que regula l'esmentada Ordre els expedients de devolució derivats dels lliuraments d'objectes de culte efectuats fins a 31 de desembre de 2006.

Article 2. Impost general indirecte canari.

Pel que fa a l'impost general indirecte canari, és necessari tenir en compte que les disposicions aplicables són les que conté la Llei 20/1991, de 7 de juny, així com que les competències per a la gestió d'aquest tribut estan atribuïdes a l'Administració Tributària Canària, que és la que reconeix, si s'escau, l'aplicació de les exempcions.

En conseqüència:

La referència que s'ha fet a l'apartat 2 de l'article 1 de l'article 94 de la Llei 37/1992 s'ha d'entendre feta, als efec-

tes de l'impost general indirecte canari, a l'article 29.4 de la Llei 20/1991.

Els acords de reconeixement de l'exempció són els adoptats per les oficines respectives de l'Administració Tributària Canària.

Adicionalment, el procediment de devolució del recàrrec d'equivalència a què s'ha fet referència a l'apartat 3 de l'article 1 s'ha d'entendre, pel que fa a l'impost general indirecte canari, com el procediment de devolució que estableix el paràgraf quart de l'apartat tercer de l'Ordre de 14 de novembre de 1996. Aquest procediment ja no és aplicable a partir de l'1 de gener de 2007 en els termes que exposa l'apartat 3 de l'article 1.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Ordre, queden derogades les normes següents:

L'Ordre de 29 de febrer de 1988, per la qual s'aclareix l'abast de la no-subjecció i de les exempcions que estableixen els articles III i IV de l'Acord entre l'Estat espanyol i la Santa Seu, de 3 de gener de 1979, respecte a l'impost sobre el valor afegit.

L'Ordre de 14 de novembre de 1996, per la qual s'aclareix l'abast de la no-subjecció i de les exempcions que estableixen els articles III i IV de l'Acord entre l'Estat espanyol i la Santa Seu de 3 de gener de 1979, respecte a l'impost general indirecte canari.

Disposició final única. Entrada en vigor.

Aquesta Ordre entra en vigor el dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 28 de desembre de 2006.—El vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda, Pedro Solbes Mira.

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

22868 ORDRE APA/3959/2006, de 22 de desembre, per la qual es modifica l'Ordre d'1 de juliol de 1986, per la qual s'aprova el Reglament tècnic de control i certificació de llavors de cereals. («BOE» 311, de 29-12-2006.)

La Directiva 2006/55/CE de la Comissió, de 12 de juny de 2006, per la qual es modifica l'annex III de la Directiva 66/402/CEE del Consell, pel que fa al pes màxim dels lots de llavors, fa necessari modificar el Reglament tècnic de control i certificació de llavors de cereals, aprovat per l'Ordre d'1 de juliol de 1986.

La present Ordre incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2006/55/CE de la Comissió, de 12 de juny de 2006, i modifica el Reglament tècnic de control i certificació de llavors de cereals.

En l'elaboració de la present Ordre han estat consultades les comunitats autònomes i les entitats representatives dels sectors afectats.